

Pjerrot

Folkekomedie i 4 Akt. 75 Afd.

Iscenesat af:

Hjalmar Davidsen

I Hovedrollen: **Gunnar Tolnæs**

Personerne:

Jean Riot.....Herr Gunnar Tolnæs
Gabrielle Riot, hans Hustru Frøken Zanny Petersen
Gamle Layette, Gabrielles Fader..Herr Fr. Jacobsen
Garoché, Direktør.....Herr Erik Holberg

Bedre Handling, finere Spil og noblere Instruktion har NORDISK FILMS COMPAGNI ikke længe budt sit Publikum! Alt i denne store og ægte Folkekomedie er af betagende Virkning, alt er virkelig fremragende og ypperligt, og ganske ubestridt vil Tilskueren føle sig grebet af Filmen – ja, han vil erkende, at her er skabt et Kunstværk, der hæver sig meget højt op over, hvad der almindeligvis bydes!

Den mandlige Hovedrolle er i etroet den udmærkede

Kunstner **Gunnar Tolnæs** der jo forlængst har erobret sig en stor Plads i Publikums Hjerter. Hvem husker ham ikke fra den pragtfulde Film „Maharadjahens Yndlingshustru“? Her er han ogsaa uforlignelig, og han understøttes bravt af den fra Sukces'en „Pax Æterna“ beundrede **Zanny Petersen.**

Optaget af:

Nordisk Films Co.

1580

AFDELINGERNE:

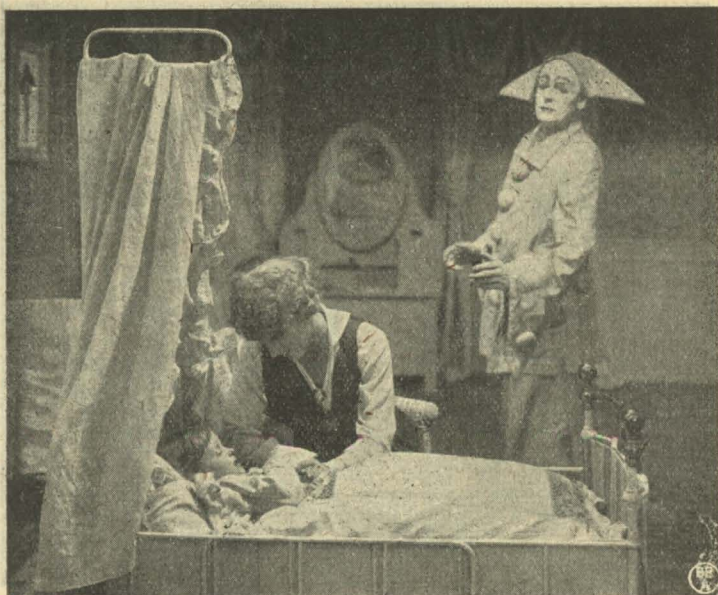
1 Det fremtidige Hjem ordnes.	tages med Begejstring af Da-
2 Gamle Layette faar en ube-	merne.
hagelig Efterretning.	39 „Min Mand!“
3 „Vi maa paa Teatret; Klokken	40 Forestillingen afbrydes paa
er mange.“	Teatret.
4 I Spilleklubben.	41 Det store Opgør mellem
5 Ikke første Gang!	Mand og Hustru.
6 Aftenen er gaaet, og Jean er	42 Og da Jean gik, syntes Ga-
færdig med sin Gerning.	brielle, at hendes Hjerter
7 „Jean, jeg har spillet!“	maatte briste.
8 Teatrets Penge!	43 Fire Aar efter.
9 „18,000 Kroner — jeg maa jo	44 Længslen efter det gamle
se at hjælpe dig.“	Land tvinger Jean tilbage.
10 Gabrielle lægger sidste Haand	45 Livets Alvor melder sig og-
paa Brudekjolen.	saa til Gabrielle.
11 Jeans Bidrag til en smuk	46 Jean søger Pladsen hos Pan-
Bryllup-fest.	tomimeselskabet „Excelcior“.
12 Hos Aagerkarlen.	47 Fuldkommen anonym.
13 Et Gældsbevis paa 36,000	48 Mødet mellem Jean og La-
Kroner.	yette.
14 For Gabrielles Skyld!	49 Hjemme hos Gabrielle og
15 Gamle Layette rejser bort	hendes lille Pige.
fra Fristelserne.	50 Plakaterne om Forestillingen
16 Brevet fra Direktør Garoche.	lokker den lille Pige.
17 „Lad aldrig Gabrielle faa no-	51 „Mor, jeg maa se Pjerrot!“
get at vide om dette.“	52 Samme Aften.
18 Brevet til hans kære Gabrielle.	53 Under Forestillingen.
19 Tre Aar efter.	54 Layette kan ikke glemme
20 Brevet fra Aagerkarlen.	Synet af Datteren og tager
21 Det sidste Afdrag betales.	sin Tilflugt til Flaiken.
22 Fru Gabrielles store Regnin-	55 Forestillingen er forbi.
ger.	56 „Hvor er Pjerrot?“
23 Lidt Misstemning i det ellers	57 „Jean, din lille Pige er her-
lykkelige Hjem.	ude og spørger efter dig.“
24 Direktør Garoche kommer	58 Ninon savnes.
paa Besøg.	59 Branden.
25 En Invitation til Karneval.	60 Ninon findes besvimet.
26 „Jeg har haft store Udgifter	61 Mor, jeg vil se Pjerrot.
i den sidste Tid, saa Gabri-	62 Der gaar Bud efter Pjerrot.
elle og jeg maa spare. Ellers	63 Jean er tvivlsraadig.
Tak!“	64 Og medens der vaages over
27 Gamle Layettes Brev.	Ninon . . .
28 Plads ved Pantomimeteatret	65 . . . klæder Jean sig om i
„Excelcior“.	Pjerrot-Kostymet.
29 Kjolen, der blev sendt retur.	66 „Nu er Pjerrot kommet!“
30 Direktør Garoche sender Bud	67 Et Gensyn under sælsomme
efter Fru Gabrielle.	Former.
31 Det er svært at modstaa Fri-	68 Jean græder.
stelsen, naar man er ung og	69 „Hvorfor er du ked af det,
smuk.	Pjerrot?“
32 Karneval er ikke Alverdens	70 Gamle Layettes Død.
Synd!!	71 Tilstaaelsen til Gabrielle.
33 Paa Teatret.	72 Jean er ved at forlade Ga-
34 Jean fortryder og iler hjem.	brielle.
35 Garoches Brev.	73 „Jean!“
36 Fortvivlet.	74 Og det blev atter som i
37 Jean tager paa Karnevallet.	gamle Dage.
38 Den feterede Skuespiller mod-	75 Ende.

Pjerrot.

JEAN RIOT, der er en af Førstekræfterne ved „Théâtre Comique“, er forlovet med Gabrielle Layette — en Datter af Kassereren ved samme Teater.

En Aften efter Forestillingen, medens Jean Riot sidder i sin Garderobe i Færd med at klæde sig om, kommer gamle Layette ind til ham. Den gamle Mand, der er ude af sig selv af Fortvivlelse, beretter nu i løsrevne Ord og afbrudte Sætninger om Grunden til sit sildige Besøg: Han har spillet og tabt, og for at dække sine Tab har han forgrebet sig paa de Midler, der er betroet ham i hans Egenskab af Teatrets Kasserer, saaledes at han i dette Øjeblik skylder sin Direktør 18,000 Kroner, uden at han ved, hvorfra han skal skaffe dem. Fuld af Medynk har Jean Riot paahørt Svigerfaderens Forklaring, og han lover at hjælpe den gamle Mand. Selv ejer han ganske vist intet, men hos en Privatdiskontør laaner han det nødvendige Beløb, men han maa — foruden at betale blodige

Renter — forpligte sig til at afdrage sin Gæld med 1000 Kr. om Maaneden.

Men da Layettes Datter, Gabrielle, næste Morgen vaagner, modtager hun et Brev fra Faderen, hvori han kort meddeler, at han af Grunde, han ikke kan forklare, er rejst bort for bestandig. Han ønsker hende en lys og lykkelig Fremtid ved Jean Riots Side. —

To—tre Aar gaar. Jean og Gabrielle lever et yderst lykkeligt Familieliv — Gabrielle har skænket sin Mand en lille Datter. Kun ét kan den unge Frue ikke forsone sig med, og det er Jeans stadige Paamindelse til hende om at spare. Fra sit Barndomshjem har Gabrielle været vant til at faa, hvad hun pegede paa, men siden hun blev gift, har det været saaledes, at hver Gang hun ønskede sig noget rigtig smukt, er det blevet nægtet hende af hendes Mand med den Motivering, at han havde ikke Raad. Dette begriber hun ikke, thi hun ved jo intet om den Gæld, Jean har paadraget sig for hendes Faders Skyld, og hun tyder hans Sparsommelighed som Egoisme.

En Dag har Gabrielle i et Modemagasin forelsket sig i en smuk Kjole. Hun lader den sende hjem, men da Jean

hører, at den koster 700 Kr., forlanger han, at Gabrielle skal lade Magasinet tage Kjolen tilbage.

Netop i dette Øjeblik kommer Teatrets Direktør Garoche paa Visit. Ude fra Entréen overværer han den lille Scene mellem de to Ægtefæller. Direktør Garoche er en flittig Gæst i Riots Hjem og gør i al Hemmelighed Kur til Gabrielle. Han er kommen for at invitere Ægteparret til Kunstnerkarneval samme Aften, men Jean afslaar Indbydelsen: Han har ikke Raad! — Gabrielle har vanskeligt ved at skjule sin Harme. Ogsaa den Fornøjelse skal nægtes hende. Hun bebrejder Jean hans Egoisme, og han svarer tilbage med haarde Ord.

En Times Tid efter, at Jean den Aften er gaaet til Teatret, kommer der til Gabrielle et Bud med en stor Æske. Afsenderen er Garoche, og Æsken indeholder netop den Kjole, hun har ønsket sig. I et Brev beder Garoche hende tilgive ham hans Frihed. Han kunde ikke taale at se Taarer i hendes skønne Øjne! Brevet slutter med en Bøn til hende om at ledsage ham til Karnevalet. I sit Automobil vil han da afhente hende Kl. 10, og han lover

at bringe hende tilbage, inden hendes Mand kommer hjem fra Teatret.

Efter nogen Kamp med sin Pligtfølelse beslutter Gabrielle sig til at tage imod Indbydelsen. Det er da ikke Alverdens Synd at tage til Karneval, synes hun.

Jean har imidlertid fortrudt sine haarde Ord, og i en Pause under Forestillingen tager han hjem for at søge at formilde Gabrielle. Han gaar fra den ene Stue til den anden uden at finde hende, til han i hendes Paaklædningsværelse opdager Brevet fra Garoche . . .

Den samme Nat forlader Jean — efter en gribende Afsked med sin lille Datter Ninon — sit Hjem.

I fire lange Aar flakker den hjemløse Komediant rundt i Verden, før han paa sine Rejser atter føres til den By, hvor han og Gabrielle levede de første, lykkelige Aar af deres Ægteskab, og her bringer Skæbnen ham ved et besynderligt Træf sammen med gamle Layette. Jean Riot tager nemlig Engagement ved et Pantomimeteater som Pjerrot, og ved det samme Selskab er Layette Regissør.

En Aften, da Jean Riot optræder, er hans egen lille Datter, Ninon, blandt de Hundreder af Børn, der tiljubler

ham deres Bifald. Hun er vildt begejstret for den hvide Mand, og i et ubevogtet Øjeblik smutter hun fra Barnepigens og lister sig gennem en Dør, der fører op til Scenen. Hun kommer ind i en lang Korridor og standser ved den første Dør og banker paa. Gamle Layette lukker op. Samme Formiddag har han set sin Datter spadserere med Ninon, og han kan derfor straks genkende sit eget Barnebarn i den lille Pige, der staar udenfor hans Dør og beder om at tale med Pjerrot. Han lukker hende ind og beder hende vente, til han kommer tilbage. Han vil gaa og hente Pjerrot.

Medens han er borte, antænder Flammen fra et Spritapparat et Gardinforhæng, hvortil Ilden i Løbet af Sekunder forplanter sig til Bohavet i Stuen, og da gamle Layette kommer tilbage, ledsaget af Jean, slaar Røgen i store Bølger ud mod dem fra Værelset. Med Fare for sit Liv styrter den fortvivlede Fader ind i Flammehavet og redder sit Barn. Gabrielle er imidlertid kommen til Stede.

Hun genkender ikke Pjerrot, da han overgiver hende hendes bevidstløse lille Pige.

Det ser ikke ud, som om lille Ninon skal slippe le-

vende fra Katastrofen. Lægen, der tilkaldes, tør ikke give noget Haab. Hun har høj Feber, men selv i sin Vildelse tænker hun kun paa „den hvide Mand“, og hun trygler sin Moder om at faa Pjerrot at se en Gang endnu. Lægen tilraader at lade Barnet faa sin Vilje, og Barnepigen sendes hen til Teatret for at bede Pjerrot komme og frelse lille Ninons Liv. Da Jean hører, at hans Tilstedeværelse er den eneste Mulighed for Redning for hans Datter, følger han straks med, og ved Barnets Leje gentager han hele den Komædie, han er vant til at spille fra Scenen. Han lægger Ansigtet i de pudsigste Folder, og Ninon ler henrykt og klapper i Hænderne. Hendes Liv er reddet . . .

Et Offer har Teaterbranden dog krævet, nemlig gamle Layette, der er død af sine Brandsaar. I sin Dødsstund skriver han et Brev til sin Datter og fortæller hende, at Pjerrot ingen anden er end hendes Mand, at hun i sin Tid har gjort ham Uret, og at det er hendes Pligt nu at gaa til ham og bede om Tilgivelse. — Og ved Barnets Leje forsones Ægtefællerne, og de enes om i Kærligheden til lille Ninon at søge at begynde Livet forfra

A/S „FOTORAMA“ ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret. Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav gjort gældende mod Vedkommende.

Nyt Program fra Lørdag den 13. Juli.

PJERROT

Folkekomedie i 4 Akter, 75 Afd.

Optaget af Nordisk Films Co. - Iscenesat af Hjalmar Davidsen

I Hovedrollen **Gunnar Tolnæs.**

PERSONERNE

Jean Riot	Gunnar Tolnæs.
Gabrielle Riot, hans Hustru	Zanny Petersen.
Gamle Layette, Gabrielles Fader	Fr. Jacobsen.
Garoche, Direktør	Erik Holberg.

Bedre Handling, finere Spil og noblere Instruktion har Nordisk Films Co. ikke længe budt sit Publikum. Alt er i denne store og ægte Folkekomedie af belagende Virkning, alt er virkelig fremragende og ypperligt, og ganske ubestridt vil Tilskuerne føle sig greben af Filmen — ja, han vil erkende, at her er skabt et Kunstværk, der hæver sig meget højt op over, hvad der almindeligvis bydes.

*Bedre Handling, finere Spil og noblere Instruktion har Nordisk Films-
Co. ikke længe budt sit Publikum. Alt er i denne store og ægte Folke-
medie af belagende Virkning, alt er virkelig fremragende og ypperligt,
og ganske ubestridt vil Tilskuerne føle sig greben af Filmen — ja, han
vil erkende, at her er skabt et Kunstværk, der hæver sig meget højt op
over, hvad der almindeligvis bydes.*

Afdelingerne.

Det fremtidige Hjem ordnes
Gamle Layette faar en ubehagelig
Efterretning
„Vi maa paa Teatret — Klokken er
mange“
I Spilleklubben
Ikke første Gang!
Aftenen er gaaet, og Jean er færdigt
med sin Gerning
„Jean, jeg har spillet!“
Teatrets Penge!
„18,000 Kr. — jeg maa jo se at
hjælpe dig“
Gabrielle lægger sidste Haand paa
Brudekjolen
Jeans Bidrag til en smuk Bryllupsfest
Hos Aagerkarlen
Et Gældsbevis paa 36,000 Kr.
For Gabrielles Skyld
Gamle Layette rejser bort fra Fri-
stelserne
Brevet fra Direktør Garoche
„Lad aldrig Gabrielle faa noget at
vide om dette“
Brevet til hans kære Gabrielle
Tre Aar senere
Brevet fra Aagerkarlen
Det sidste Afdrag betales
Fru Gabrielles store Regninger
Lidt Mistønmning i det ellers lykkelige
Hjem
Direktør Garoche kommer paa Besøg
En Invitation til Karneval
„Jeg har haft saa store Udgifter i den
senere Tid, saa Gabrielle og jeg
maa spare. Ellers Tak!“
Gamle Layettes Brev
Plads ved Pantomimeteatret Excelsior
Kjolen, der blev sendt retur
Direktør Garoche sender Bud efter
Fru Gabrielle
Det er svært at modstaa Fristelsen,
naar man er ung og smuk
Karneval er ikke Alverdens Synd
Paa Teatret
Jean fortryder og iler hjem
Garoches Brev
Fortvivlet
Jean tager paa Karnevallet

Den feterede Skuespiller modtages
med Begejstring af Damerne
„Min Mand!“
Forestillingen afbrydes paa Teatret
Det store Opgør mellem Mand og
Hustru
Og da Jean gik, syntes Gabrielle, at
hendes Hjerter maatte briste
Fire Aar efter
Længslen efser det gamle Land tvim-
ler Jean tilbage
Livets Alvor melder sig ogsaa til
Gabrielle
Jean søger Pladsen hos Pantomime-
teatret Excelsior
Fuldkommen anonym
Mødet mellem Jean og Layette
Hjemme hos Gabriella og hendes
lille Pige
Plakaterne om Forestillingen lokker
den lille Pige
„Mor, jeg maa se Pjerrot!“
Samme Aften
Under Forestillingen
Layette kan ikke glemme Synet af
Datteren og tager sin Tilflugt til
Flasken
Forestillingen er forbi
„Hvor er Pjerrot?“
„Jean, din lille Pige er herude og
spørger efter dig“
Ninon savnes
Branden
Ninon findes besvimes
„Mor, jeg vil se Pjerrot“
Der gaar Bud efter Pjerrot
Jean er tvivlrædd
Og medens der vaages over Ninon...
... klæder Jean sig om i Pjerrot-
Kostumet
„Nu er Pjerrot kommen!“
Et Gensyn under sælsomme Former
Jean græder
„Hvorfor er du ked af det, Pjerrot?“
Gamle Layettes Død
Tilstaelsen til Gabrielle
Jean er ved at forlade Gabrielle
„Jean!“
Og det blev atter sem i gamle Dage.
Ende

Lørdag Kl. 8 og 9.
Søndag Kl. 4, 5, 7, 8 og 9.
De øvrige Hverdage Kl. 8.